

आयकून भक्ताक ती मानवली । अणभव घेवपाची इत्सा जाली । धरलो रस्तो शिरडीचो ॥३९॥ आयलो गांवांत
 घेतलें दर्शन । घालें पांयांचेर लोटांगण । दुकां गळ्ळीं दोळ्यांतल्यान । जालें मन खुशालभरीत ॥४०॥ जें पूर्णब्रह्म
 सनातन । स्वयंज्योती निरांजन । पळोवन अशें साईंचें ध्यान । धादोसलें मन ताचें ॥४१॥ दिसलें पूर्वपुण्यायेच्याच
 भाग्यान । मेळ्ळे हाताक हे साईंचे चरण । मनाक जालें समाधान । जालो हुसक्यामेकळो दर्शनान ॥४२॥ आडनांव
 जांचें साठे । मनांत निश्चेवाचे मोठे । गुरूचरित्र पारायण १नेटे । आरंभलें नेमनिश्टेन ॥४३॥ सप्ता जालो पूर्ण । ते
 रातीं बाबांनी दृश्टांत दिवन । अर्थ सांगलो साठ्यांक समजावन । घेवन पोथी ती हातांत ॥४४॥ स्वता आपल्या
 आसनार बसून । फुड्यांत साठ्यांक बसोवन । गुरूचरित्राची पोथी घेवन । निरुपण केलें तत्पर ॥४५॥ बाबा ग्रंथाचें
 आवर्तन करीत । पुराणीक कशे कथा सांगीत । साठे श्रोत्या भशेन शांत चित्त । आयकताले गुरूकथा
 आदरान ॥४६॥ हें कितें अशें उरफाटें । विचारांत पडले साठे । दिसलें तांकां अजाप मोटें । आयलो उमाळो
 प्रेमाचो ॥४७॥ अज्ञानरुपी काळोख उशा कडेन । दवरून जे माने कडेन । घोरेत पडल्यात वासने कडेन । जागयता
 तांकां तूं दयाळा ॥४८॥ असल्याय वेळार पळयात । मारून फाटीर हात । गुरूचरित्ररुपी तें अमृत । पियेवपाक दिलें
 कृपाळा ॥४९॥ आसूं, असो जातकूच दृश्टांत । जाले जागे साठे अचकीत । सांगली काका दीक्षितांक त्वरीत । पूर्ण
 खबर घडली तशी ॥५०॥ म्हणलें कळना हाचो अर्थ । जाणटात एक बाबा समर्थ । कळना कितें तांच्या मनांत ।
 काका तुमीच विचारात तांकां ॥५१॥ परत ३पारायण सुरू करचें । काय जालें तितलेंच पुरो समजुचें । बाबांचें मत
 विचारचें । तेन्नाच जातलें समाधान ॥५२॥ काकांनी मागीर संद पळोवन । सांगलें बाबांक तें सपन । देवा तुमी असो

१. नेटान. २. वासनेक वेंगावन. ३. गुरूचरित्राचें.

E I || अध्याय १८ || E
 उठचें न्हय केन्नाच ॥७९॥ आतां थोडीशी उपकथा । ओगानूच आयल्या म्हूण सांगतां । आयकात श्रोत्यांनो आदरान
 आतां । ह्या नाथभागवता संबंदान ॥८०॥ तें हें नाथभागवत । गुरूभक्ती रसान भरलां पूर्णतः । साईकृपापात्रभूत ।
 दीक्षित वाचीत नेमान ॥८१॥ जगाच्या उद्दारा खातीर । नारायणान जें ब्रह्म्याच्या जाग्यार । पेरलें जें नारदक्षेत्री ताणें
 मागीर । हाडलें बीं कणसाक ॥८२॥ ज्या क्षेत्राची धाय वटांनी । केली कापणी व्यासानी । परिक्षितीच्या खळ्यांत
 मळून शुक्राचार्यानी । केली निवड कणसांची ॥८३॥ स्वामी श्रीधरान तें आसुडलें । स्वामी जनार्दनान मापलें । भरपूर
 गोडधोडशें ताचें केलें । नाथप्रताप जेवण ॥८४॥ अध्याय इकरावो तातूंतलोच जाण । भक्तीप्रेम सुखाची खण । तें
 हें ^१बत्तीसखणी वृंदावन । वाचताले दीक्षित नेमान ॥८५॥ दिसाचें ताचें करीत पारायण । रातीचें वाचीत भावार्थरामायण ।
 होय ग्रंथ गुरू आज्ञा म्हणून । जालो प्रमाण दीक्षितांक ॥८६॥ भक्तीसूख अमृताचें सार । ज्ञानेश्वरीचो दुसरो
 अवतार । तो हो नाथांचो मूर्त उपकार । महाराष्ट्राचेर अफाट ॥८७॥ करून फांतोडेर न्हाण । नित्य नेमाचें साईपुजन । हेर
 देव देवतार्चन । निवेद्य निरांजन दाखयतकूच ॥८८॥ मागीर श्रोत्यां वांगडा सविस्तर । दुदाचो निवेद्य थोडो
 फलाहार । करतकूच नित्यक्रमा प्रमाण । पोथी आदरान वाचताले ॥८९॥ सहस्र पारायणां जाचे गोडयेन । भगवत्परायण
 तुकारामान । केलीं ^२भंडाऱ्याचेर एकांतान । कितली वर्णुची गोडी ती ॥९०॥ हो महाप्रासादीक दिव्य ग्रंथ । दीक्षित
 शिश्य निश्ठावंत । म्हणून लोकांच्या उद्दारा पासत । केली आज्ञा श्रीसाईनी ॥९१॥ वच्चें पडना अटंग्या रानांत ।
 भगवंत प्रगट्टा ^३उद्धवगीतांत । श्रद्धाभक्तीन जे पारायण करतात । भगवंत प्राप्ती दुबाव विरयत ॥९२॥ महाभारतांत
 १. जाका बत्तीस अध्याय आसात अशें. - ह्या अध्यायाचे अखेरेक दिल्ली टीप वाचची. २. ह्या नांवाचो एक दोंगर.
 ३. ह्या इकराव्या अध्यायाक 'उद्धवगीत' अशें म्हणटात.

EE|| अध्याय १८ || EEE
बाबांची ॥१३२॥ आसूं, दुबावाची जी पाल चुकचुकली । तशीच मनांत दामून दवरली । कथा आयकुपाची
उमळशीक लागली । पूर्तताय तिची करुया आदीं ॥१३३॥ मागीर गजाली बाबांच्यो । थोड्यो थोड्यो सुरू जाल्यो ।
उमेदीच्यो फुल्ल्यो पाकळ्यो । पळोवन प्रेम भक्तां वयलें ॥१३४॥ फुडें आनीकूय कथा सांगली । एक देशमुखीण
अस्तुरी आसली । पळयात तिच्या आयलें चित्तीं । करचो संतसांगात ॥१३५॥ आयकून श्रीसाईची कीर्त । संगमनेरच्या
लोकांचो धरून सांगात । आयली ती शिरडी गांवांत । दर्शना खातीर बाबांच्या ॥१३६॥ खाशाबा देशमुखाची ती
आई । नांव तिचें राधाबाई । भक्ती दवरून साईच्या पांयीं । घेतलें दर्शन भक्तीन ॥१३७॥ दर्शन घडलें खुशालकायेन ।
गेली वाटेची तकालस शीण । वाडलें श्रीचरणां विशीं आपलेपण । स्मरली इत्सा मनांतली ॥१३८॥ आशिल्लें ठाम
तिच्या मनांत । गुरू करचे साई समर्थ । करतले तेच उपदेश यथार्थ । परमार्थ घडटलो तातूंतल्यान ॥१३९॥ जाणटी
बरीच ती अस्तुरी । बाबांचेर तिची निश्ठा भारी । मेळचो उपदेश कितेंय तरी । निर्धार मनांत केल्लो असो ॥१४०॥
बाबा जे मेरेन आपणाक स्वतंत्र । दिवचे नात कानमंत्र । थारावचे नात कृपेक पात्र । ते मेरेन खंयच वचप ना ॥१४१॥
मेळचो साईमुखांतल्यानूच मंत्र । दुसरे कडेन घेतल्यार तो अपवित्र । श्रीसाई संतांचे संत पवित्र । अनुग्रहाक पात्र
करचें म्हाका ॥१४२॥ असो करून मनांतल्यान । ठाम निर्धार ते अस्तुरेन । सोडलें खाणजेवण । बसली धरणें
धरून ॥१४३॥ आदींच पिरायेन जाणटी । तातूंत अशी ही हट्टी । अन्न उदक ना पोटीं । उपदेशाची भूक
तिची ॥१४४॥ सेगीत तीन दीस तशीच । म्हातारी रावली उपाशींच । उपदेश जातलो तेन्नाच । धरणें सोडपाच्या
निर्धारान ॥१४५॥ मंत्रउपदेश घेतले बगर । कित्याक म्हूण येवप हांगासर । उपदेश मेळोना जाल्यार । धरणें सोडप
ना ह्या निश्चेवान ॥१४६॥ अन्न उदक बंद केलें । अशे तीन दीस गेले । तरीय बाबांचें ना लक्ष गेलें । जाली दुखखी
EE||श्रीसाईसच्चरीत|| EEE (२३४)

अध्यायांत पूर्तताय तिची । जातली गोड जावन ॥१६१॥ मुखार तिका व्हडा प्रेमान । उपदेश जो केलो बाबान ।
आयकल्यार तो आदरान । पयसावतलें अज्ञान श्रोत्यांचें ॥१६२॥ हेमाड श्रीसाईक शरण । श्रोत्यांक घालता लोटांगण ।
थोड्याशा यत्नांनी संवसार तरण । जायात तत्पर आयकुपाक ॥१६३॥ संतसज्जनानो तुमच्या आशिर्वादान ।
रचिल्लो भक्त हेमाडपंतान । जय अणकारीत श्रीसाईसच्चरितांतल्यान । म्हाकां अनुग्रह नांवाचो हो अठरावो
अध्याय सोंपता हांगाच ॥

॥ श्रीसद्गुरूसाईनाथार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥

टीप : हांगा एकनाथी भागवतांत 32 अध्याय आसात अशें म्हणलां, ते चुकीचें आसा. महाराष्ट्र सरकारान 1971त उजवाडायिल्ल्या श्रीएकनाथी भागवताच्या ग्रंथांत 31च अध्याय आसात. तशेंच श्री. रामचंद्र कृष्ण कामत संपादीत आनी केशव भिकाजी ढवळे प्रकाशीत, 1985 वर्साचे आवृत्तितूय 31च अध्याय आसात. कळटा ते प्रमाणें, हेमाडपंत हांच्या सदांच्या वाचनांत श्री. लक्ष्मण रामचंद्र संपादीत आनी तुकाराम जावळी, निर्णय सागर प्रिंटिंग प्रेस हांणी 1910त उजवाडायिल्ली आवृत्ती आसताली. तातुंतूय 31च अध्याय आसात. स्वता हेमाडपंत हांणी 'श्रीसाईलीला' च्या वर्स 5वें, अंक 6, 7, 8 पान 729 चेर एकनाथी भागवत आनी भावार्थ रामायण आनी साईमहाराज हांचे कडेन संबंदीत आपल्या लेखांत एकनाथी भागवतांत 31 अध्याय आसात अशें नोंद केल्लें आसा.

॥ श्रीसाईसच्चरीत ॥ २३६